

EL PROBLEMA DE FONS
ÉS MOLT DIFÍCIL
D'ERADICAR

Jordi Badia

Periodista

Un dèficit de cultura esportiva

LLUÍS ROMERO

Des que diumenge al matí un seguidor dels Riazor Blues, la penya ultra del Deportivo de la Corunya, va morir en una baralla multitudinària amb membres del Frente Atlético, s'han succeït les declaracions i les decisions encaminades a eradicar aquest tipus de violència extrema entre les aficions dels clubs de futbol.

ELS FETS VAN AGAFAR ELS EQUIPS implicats, la Federació Espanyola de Futbol i la Lliga de Futbol Professional amb els pixats als ventre. Els directius de l'Atlético i del Deportivo van condemnar-los, però es van espolsar qualsevol responsabilitat amb l'argument que havia succeït lluny de l'estadi i del partit i van concloure que ni la baralla ni la mort no tenien res a veure amb el futbol. L'entrenador dels *colchoneros*, l'argentiní Diego Simeone, ho va reblar dient que es tractava d'un problema social i no pas d'un problema del futbol. Pel seu cantó, els directius de la RFEF i de la LFP es van mal disculpar

mútuament pel fet de no haver decidit la suspensió de la jornada, ni que fos la del partit.

COM QUE TOT PLEGAT era un despropòsit que no es podia fer empassar, l'endemà es va reunir la comissió antiviolència i van començar les rectificacions, i des de llavors ja tot són posats de fer-mesa i voluntat d'entomar el problema, que, ves per on, sí que ja és del futbol. Així, l'Atlético de Madrid ha expulsat el Frente Atlético del Vicente Calderón, el Deportivo ha castigat els Riazor Blues amb dos partits sense entrar al camp, la comissió antiviolència i la LFP han advertit que sancionaran els clubs que no facin res per eradicar els

El futbol té un problema de manca de cultura esportiva. El mal és endèmic

seus grups ultres amb la pèrdua de punts a la lliga i descensos directes, i als 88 aficionats identificats els han prohibit l'entrada en un estadi durant 5 anys i els han multat amb 60.001 euros. Hem entrat en la fase "a veure qui la imposa més grossa".

MOLT BÉ. TOTS AQUESTS PROPÒSITS són positius, ni que facin de mal creure; més que res, per l'experiència de tants anys de bones intencions que han quedat en no res. Tant se val, perquè el problema de fons és molt més greu i difícil d'eradicar. És un problema cultural, el futbol té una manca de cultura esportiva fascinant.

AQUELL MATEIX DIUMENGE, els aficionats del València es van passar el partit corejant "Putxa Barça, puta Catalunya", un crit habitual a Mestalla sempre que hi juga el Barcelona, i quan els blaugrana van marcar van llançar ampolles d'aigua i una moneda almenys als jugadors que celebraven el gol i un altre va escopir a l'entrenador, Luis Enrique. No és res d'extraordinari. En tots els camps, en els de primera divisió i en els de les categories de prebenjamins, passa tres quarts del mateix. El futbol és un esport en què està tan ben vist que un jugador provi d'enganyar l'àrbitre i que li demani que expulsi un rival, que quan algun ho aconsegueix se'l considera un espavilat digne d'elogi.

LA XACRA AFECTA TOTHOM, encara que avui n'hi hagi que fan veure que no hi tenen influència i donin lliçons. Vull dir des dels jugadors fins als periodistes, sense oblidar els aficionats. Diumenge, mentre veia el València-FC Barcelona, sentia com un pare de família amb el seu fill al costat renegava i gesticulava contra l'àrbitre i contra els jugadors rivals una jugada sí i una altra també. En un torneig local, de caràcter festiu i amistós, he vist persones canviant el seu comportament en funció de si actuaven com a pare de jugador, d'entrenador o de futbolista. No crec que sigui res que no hagi pogut observar qualsevol persona que sovintegi els campionats de futbol, de la categoria que sigui. Per això dic que el futbol té un problema de manca de cultura esportiva. El mal és endèmic perquè no el veiem reproduït a cap altra disciplina, ni a tots els països, i és crònic, de manera que, si fos veritat que s'hi posen seriosament des d'avui mateix, encara en tindríem per a una generació, com a mínim.